

sættelse af regler om foder- og drikkevandskapacitet i slagtekyllingeproduktionen beror ikke på en forpligtelse af international karakter, og alt afhængig af, hvor indgribende eventuelle krav herom må forventes at virke, kan det tænkes, at sådanne krav ikke kan fastsættes administrativt efter dyreværnsloven. Justitsministeriet kan derfor tiltræde arbejdsgruppens forslag om, at der i dette lovforslag gives justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om foder- og drikkevandsanlæg efter forhandling med de organisationer, der efter ministerens skøn særlig berøres af reglerne, jf. hertil dyreværnslovens § 4, stk. 4, uanset at der ikke for tiden er tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for at komme med nærmere regler herom.

Der henvises til lovforslagets § 8, stk. 2, som svarer til § 5, stk. 2, i arbejdsgruppens lovudkast, jf. afsnit VIII i arbejdsgruppens delrapport.

10. Driftsledelse

10.1. Arbejdsgruppens forslag

10.1.1. Indledende bemærkninger

Arbejdsgruppen finder, at driftsledelsen har endog meget stor betydning for kyllingernes velfærd. Kvaliteten af producentens pasning af dyrene er afhængig af en lang række forhold, herunder af producentens viden og evner vedrørende hold af kyllinger og producentens motivation for at gøre brug af denne viden mv. på alle forhold i produktionen lige fra den fysiske pasning af dyrene og anvendelse af produktionsudstyr til den overordnede registrering af forskellige produktionsparametre, f.eks. årsagen til eventuelle dødsfald.

En nærmere beskrivelse af alle de krav, der bør stilles til driftsledelsen og den daglige pasning af kyllingerne er imidlertid efter arbejdsgruppens opfattelse meget vanskelig.

I Det Danske Fjerkræraads vejledning om "God produktionspraksis ved produktion af slagtekyllinger" fra november 1997, er der fastsat en række retningslinjer vedrørende den daglige pasning af dyrene, som arbejdsgruppen kan tilslutte sig. Arbejdsgruppen finder imidlertid ikke, at disse vejledende retningslinjer har en sådan karakter, at de er egnede til lovgivningsmæssig regulering.

I stedet for at foreslå regler om indholdet af driftsledelsen har arbejdsgruppen overvejet en ordning, hvorved der foretages en overvågning af en række nærmere opregnede parametre, som har betydning for kyllingernes velfærd.

En lignende ordning kendes fra Sverige, hvor man har et system med varierende belægningsgrader i kyl-

lingehusene. Udgangspunktet i Sverige er således en belægningsgrad på maksimalt 20 kg/m². Slagtekyllingeproducenter, som er tilknyttet og opfylder erhvervets kontrolprogram, kan imidlertid under visse betingelser få mulighed for at have en højere belægningsgrad – dog ikke over 36 kg/m². Adgangen til en højere belægningsgrad er afhængig af en klassificering af producenternes stalde. Staldene klassificeres ud fra oplysninger om ventilation og temperaturreguleringsmuligheder, driftsledelse og tilstand af kyllingernes trædepuder mv.

I praksis kommer 69 % af slagtekyllingeproduktionen i Sverige fra besætninger med en belægningsgrad på de maksimale 36 kg pr. m².

Arbejdsgruppen finder, at nogle af principperne i den svenske ordning med fordel kan indføres i Danmark. Arbejdsgruppen foreslår af principielle grunde, at ressourcerne anvendes til en målrettet indsats mod de producenter, der reelt har velfærdsproblemer i driften i stedet for – som i Sverige – at etablere en beko- stelig administrativ kontrolprocedure, der løbende skal vurdere samtlige slagtekyllingeproducenter. En indførelse af den svenske ordning i sin helhed kan derfor ikke anbefales.

Arbejdsgruppen anbefaler i stedet en model, der tager det omvendte udgangspunkt i forhold til den svenske model, således at producenten ikke skal gøre sig fortjent til højere belægningsgrader, men således at belægningen kan nedsættes i konkrete tilfælde, hvor der konstateres velfærdsproblemer i en slagtekyllingebesætning, f.eks. fordi producentens driftsledelse ikke er tilstrækkelig god.

Arbejdsgruppen foreslår herefter, at der indføres en overvågnings- og kontrolordning bestående af tre led: Dels en stikprøvebaseret kontrol af kyllingernes velfærd ude i de enkelte besætninger, dels en overvågning af de indleverede kyllinger på slagterierne og dels en kontrol af de besætninger, hvor man på baggrund af slagteriovervågningen kan konstatere, at der er konkrete velfærds-mæssige problemer. Denne velfærdskontrol vil supplere den kontrol af de veterinære og levnedsmiddelmæssige forhold i besætningerne, som foretages af fødevareregionerne. Desuden vil den foreslåede ordning supplere den kontrol, som branchen selv foretager af de kyllingeproducenter, der har tilmeldt sig branchens egenkontrolordning. Den af arbejdsgruppen foreslåede ordning adskiller sig navnlig fra fødevareregionernes kødkontrol mv. og branchens egenkontrol ved at have til formål at vurdere *dyrevelfærden* i de enkelte kyllingehuse, og ved at kontrollen derfor foreslås udført af en dyrlæge med særlig indsigt i dyrevelfærd.